

paa Skilleveien. Vilde vi bevare vor grundlovmæssige Ret, er der kun eet Middel, og det er: fortsat Modstand mod denne Regjering paa alle Omraader, og vilde vi ikke det, vilde vi ikke gjøre denne Modstand, nu vel, saa svigte vi ikke blot vor grundlovmæssige Ret, men saa affstasse vi Grundloven i Danmark og indføre Absolutismen. Her er ikke Tale om vor Opfattelse af Grundloven mere, her staar Grundloven paa den ene Side og Absolutismen paa den anden, slet intet Andet. Det er en fuldstændig Illusion, en Folge af vor Langsomhed for en Del i at bevæge os, naar vi endnu tale mellem Modstanderne om Aristokrati og Demokrati, Folkething og Landsthing, Parlamentarisme og Skte-Parlamentarisme, Alt det er et for længe siden overvundet Standpunkt; det staar paa Modsetningen: Grundloven eller Absolutismen og ikke en Smule Andet eller Mere, men Absolutismen hjerken kan eller skal Folkethinget eller det danske Folk nogensinde gaa med til at indføre paa ny, ikke engang stiltiende. Det er derfor, at vi ogsaa med Hensyn til de Punkter paa Budgettet, som ikke af reelle Grunde vilde være os imod, ere nødte til nu at nedlægge vort Veto.

Jeg recapitulerer altsaa, hvad jeg har sagt, i følgende Ord: Folkethinget kan ikke, Oppositionen kan ikke forhandle denne Finantslov, fordi Regjeringen har nægtet at forhandle med Folkethinget. Oppositionen kan ikke bevilge denne Finantslov, fordi Oppositionen ikke kan bevilge Udgifter, der medføre Underbalance paa Budgettet, og gaa med til alle de store ekstraordinære Foranstaltninger navnlig paa Forsvarsvæsenets Omraade, som Regjeringen har fremsat, og fordi Oppositionen ikke kan forsvare at bevilge denne Regjering en eneste Dre til Forskættelse af Regjeringens Førelse og en eneste Dre i Stat, som den opkræver. I Overensstemmelse hermed flutter jeg, idet jeg ikke paa egne Vegne, men paa Oppositionens Vegne anbefaler at nægte dette Forslag Overgang til 2den Behandling.

Mourad: Det er mig en stor Glæde...

Formanden (Berg): Jeg maa bede de ærede Medlemmer om at indtage deres Pladser.

Mourad: Det er mig en stor Glæde atter at se de tomme Ministerpladser nu igjen indtagne af Ministeriets Medlemmer. Jeg tilføjer, at jeg har savnet navnlig den høitærede Conseilspræsidentens Nærværelse under de her i Thinget stedfundne Forhandlinger. Der er i den af ham afgivne Er-

klæring om de foreløbige Love Noget, der er mig uforstaaeligt, der har været mig aldeles uforklarligt; den høitærede Conseilspræsident kommer jo tidt med saa meget for den gamle konstitutionelle Verden Nødt, at det er ikke at undre sig over, at det undertiden bliver vanskeligt at begribe.

Formanden (Berg): Den ærede Taler bedes undskylde, men jeg maa anmode de ærede Medlemmer om at indtage deres Plads; saa blive vi i Stand til at høre, og vi skulle ogsaa under et offentligt Møde gjøre Noget for Tilhørerne.

Mourad: Finantsministeren erklærer, at Forelæggelsen af en foreløbig Lov ikke kan ske ved nogen Anden end Regjeringen; efter at have erklæret det, siger han derpaa, at Regjeringen ikke bestrider, at det private Initiativ kan benyttes til at indbringe Lovforslag i ethvert af Thingene om foreløbige Love. Hvorledes nu disse to Ting kunne forenes, at ingen Anden end Regjeringen kan indbringe dem, og at de dog kunne indbringes ved privat Initiativ, det er det, jeg ikke kan faae ind i dette Hoved. Og efter at Finantsministeren saa har anerkjendt det private Initiativs Berettigelse, venter man: Nu er det da anerkjendt. Nej! naar en foreløbig Lov indbringes ved privat Initiativ, kan man ikke forkaste Lovforslaget, den foreløbige Lov; det har slet ingen Betydning, uden at baade Landsthinget og Kongen giver sit Samtykke dertil. Det er mig aldeles uforstaaeligt. Naar man anerkjender det private Initiativ, maa man ogsaa anerkjende de Beslutninger, som Folkethinget maatte være kommet til ved Behandlingen af Lovforslag. Men det er jo ikke den foreløbige Lov, der nu foreligger; den vilde vi jo komme til at behandle igjen, naar vi have endt Finantslovens Behandling; der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at Conseilspræsidenten vil opfylde det os givne Løfte. Jeg kan ikke nægte, at jeg deler den Mening, at den burde være forelagt os strax; thi da Finantsloven skal forelægges strax, bør ogsaa den foreløbige Finantslov forelægges strax.

I det af Finantsministeren indbragte Finantslovsforslag hentydede han paa, at mine Ytringer skulde have udøvet en Indflydelse paa Affattelsen, idet forskjellige Udgifter vare optagne for at faae et klart Overblik over Statens Indtægter og Udgifter. Jeg smilte mig i første Dieblik overordentlig smigret ved denne Erklæring, men denne Glæde varede kun kort; thi den Maade, hvorpaa det er sset, er aldeles afvigende fra